

Två Kvinnliga förebilder

Rebecca:

"Man får inte bli för beroende av uppmärksamheten man får, den kommer ändå inte alltid att finnas kvar. Om man tycker att det är hälften av livet så försvinner ju hälften av livet sen. Det här tror är ett problem för många kändisar."

Rebecca om...

>Alexandra

- Vi är inte bästisar, men det är inget konstigt med det, ålderskillnaden är ju rätt stor. Hon är hemskt lik mig som jag var när jag var 14. Fast hon är nog lite vildare... Det bästa med Alexandra är att hon är duktig, det sämsta är att hon är flamsig ibland. Men det kan ju vara bra också...

>Musik

- Jag gillar olika från dag till dag. Nu har jag lyssnat på Beatles hela dagen, men vi har en ganska stor skivsamling hemma, så det beror på vilket humör jag är på.

>Systrarna Graaf

Det kanske är bra på ett sätt med systrarna Graaf. Självklart är det dåligt med dåliga förebilder. Men nuförtiden är det lättare för vem som helst att bli kändis och i längden kanske det gör att hypen kring kändis världen dämpas lite.

Rebecca Liljeberg dyker upp helt osminkad och avslappnad. Trots dundersuccén med filmen och exponeringen av henne själv, verkar hon mycket oberörd och är inte det minsta tillgjord. Hon är inte särskilt imponerad av "kändis världen", utan berättar att hon och hennes sambo får massor med inbjudningar till olika premiärer och fester, men att de nästan aldrig går på något.

- Finns det en bra orsak så går vi. Om några dagar har Colin Nutleys nya film premiär till exempel, då kommer vi att gå.

Tycker du att dina vänner har blivit annorlunda mot dig nu, efter filmsuccén?

- Nej, jag har några få vänner som jag vet precis var jag har. I och för sig är det många som jag inte umgås så mycket med längre, som har börjat höra av sig nu och vill träffas oftare.

Det kan vara jobbigt med media när hon känner press på sig att ställa upp på fler saker än hon vill, berättar hon.

- Jag vill inte vara med på för mycket intervjuer och jag väljer förstås själv, men filmbolaget vill ju helst att jag ställer upp på allt. Jag tror inte att all publicitet är bra publicitet. Och det är svårt att veta när folk börjar tröttna på en.

Om själva filminspelningen säger hon, precis som Alexandra, att det inte var någonting svårt med. Det jobbigaste var att den spelades in så långt hemifrån, i Trollhättan.

- Det roligaste var att lära känna så många nya människor, och man jobbade så tätt ihop så att det blev en väldigt bra sammanhållning.
- När jag ser filmen nu så minns jag så mycket som hände runtomkring, som ni inte får se.

Rebecca talar om triangelndramor och intriger, och ler när hon tänker tillbaka.

- Det var nästan bara roligt allting, säger hon.
- Vi får se om vi inte har en fest och träffas igen allihopa när filmen firar en halv miljon besökare. Det tror jag blir snart, för häromdagen var den uppe i 450 000 besökare.

Alexandra protesterar när jag frågar om Fucking Åmål 2 kommer att bli verklighet.

- Nej det tror jag inte att Moodysson hade tänkt sig, säger hon.

Rebecca hoppade av gymnasiet när hon skulle spela in Fucking Åmål, men hon tänker börja plugga igen efter sommaren, helst på komvux. I framtiden vill hon bli barnläkare. Hon tycker själv att hennes fördelar är att hon är smart och har lätt för att lära.

- Det är en enorm fördel för mig, annars hade jag nog tröttnat på skolan för länge sen.
- Min sämsta egenskap är att jag är dålig på att hålla kontakt med folk, att besvara brev, ringa och visa att jag tycker om folk. Fast jag tycker om dem. Men det är därför jag har så få vänner, jag hinner inte med fler.

En stor del av fritiden går till att göra en hemsida tillsammans med pojkvännen, som också är hennes sambo.

- Den tar lite tid och jag är inte alls färdig, säger hon men ser ut som om hon är nöjd.

Adressen är <http://hem1.passagen.se/dafla/> Jag måste själv (Peter) få lägga in att jag har hjälpt Rebecca med Nintendo-avdelningen på sidan!

- När jag har tid umgås jag en del med mina syskon eller mina vänner.

Någon person som du beundrar?

- Min mamma ler Rebecca. Om du menar som skådis så är det nog Maria Lagerkrantz. Hon har en bra inställning till yrket, som till exempel att man är förmer än andra bara för att man är skådis.

Har du någon drömroll?

- Det skulle mer vara något sätt att vara på i så fall. Helt galen

till exempel. Det är inte så att jag går och drömmer om Ophelia eller sånt, skrattar hon.

- Jag skulle kunna vara med i en tv-film också, om jag tyckte att den var bra.

Vad skulle du vilja ge för råd till andra som helt plötsligt blir lika kända som du?

- Man får inte bli för beroende av uppmärksamheten man får, den kommer ändå inte alltid att finnas kvar. Om man tycker att det är hälften av livet så försvinner ju hälften av livet sen. Det här tror är ett problem för många kändisar.

Alexandra:

"Ibland undrar jag om de som ser mig i verkligheten tänker "oj, vad ful hon är!" eftersom jag inte brukar gå omkring sminkad eller klädd i små kjolar som i filmen."

Alexandra om...

>Rebecca

- Lite mer reserverad än mig. Hon är väldigt proffsig. Hade jag jobbat ihop med en elvaåring så hade vi nog inte heller umgåtts privat.

>Musik

- Det är så mycket skivor jag skulle vilja ha... Ibland går man efter saker som verkar coolt. E-type är kanske underskattad, det är ju mer djup musik man lyssnar på. Mer ledsen liksom.

- Fast jag tycker illa om E-type ändå, tillägger hon.

PJ Harvey, Miles Davies, Marlyn Manson är exempel på vad Alexandra lyssnar på.

>Vecko Revyn

- Jag har sagt nej till intervju i Vecko-Revyn fyra gånger nu. Jag gillar inte kvinnosynen i den tidningen, men det är ju ändå inte tidningens fel att det är som det är, det är en produkt av ett sjukt samhälle.

- Det är konstigt att när jag och Rebecca ska plåtas så ska vi antingen se ut som bästisar, eller också som om vi är kära. Vi är varken eller, säger Alexandra Dahlström sakligt.

De umgås inte med varandra privat. Som Alexandra säger så är det stor skillnad mellan att vara 14 och 17 år.

Vi träffar henne och äter lunch tillsammans strax utanför hennes skola i närheten av Odenplan. Hon går i nian och är lite stressad av alla

prov hon måste plugga till.

Jag undrar hur det kom sig att hon fick rollen som Elin i Fucking Åmål och hon berättar att det kom folk till hennes skola när hon gick i sjuan och kollade efter lämpliga skådisar.

- Alla fick prova. Jag hängde med några kompisar och fick säga "Jag heter Alexandra och jag typ spelar basket på fritiden". Sen ringde dom ett tag senare och sa att jag fick rollen.

Är det roligt att vara skådespelerska?

- Jag kallar mig inte ens för skådespelerska. Det är ju inte så mycket en rollprestation jag gör. Jag menar, jag ansträngde mig inte direkt att känna djupare känslor och jag har inte suttit och studerat andras uttryckssätt och minspel. Det bara blev liksom. Jag bara gjorde som dom sa, säger hon medan hon tuggar i sig sin smörgås.

Men det blev ett väldigt bra resultat...

- Elin är så mycket som jag. Plus att det är världens bästa manus och världens bästa regi. Det är inte så konstigt att det gick så bra. Alexandra verkar inte överdrivet intresserad av att fortsätta som skådis.

Men om du får ett bra manus i din hand igen?

- Ja, kanske. Om jag har tid.

Hon är mest inriktad på skolan och ska snart välja ett program på gymnasiet.

- Jag vet inte ännu vilket. Jag vill att det ska vara en bred utbildning så att jag lär mig mycket.

Jag undrar om hon inte ska komma till Uppsala och läsa på universitetet sen, men hon vill inte planera så långt fram i tiden.

- Men jag vet att jag är så pass ambitiös att jag skulle klara det.

Den jobbigaste scenen tyckte Alexandra var "broscenen" , då det var 11 grader ute och de var mycket lätt klädda.

- De fick blåsa med hårfön på broräcket innan jag kunde luta mig mot det...

- Vi hade skitkul i Trollhättan, där filmen spelades in berättar hon.

Vad var det allra roligaste som hände?

- Det roligaste tänker jag inte berätta! säger Alexandra glatt.

- Skriv inte att jag sa det, för då kommer alla att undra.

Är du lika vild som Elin?

- Ibland... men hon är mycket mer naiv än jag. Jag kanske tänker lite mer, hoppas jag i alla fall.

Några skolkompisar kastar snöboll mot henne och ropar när 018 fotar henne. Hon tycker det är pinsamt att alla ser och hon skrattar lite irriterat mot dem. Jag frågar om hennes skolkompisar är mycket annorlunda mot henne nu efter filmen.

- Det här är ändå Vasastan. Många har bott granne med Anders Glennmark, Orup, eller liknande, och är rätt vana. Möjligen skriker folk från förorterna mer efter mig.
- Lät jag rasistisk nu? skrattar hon.

En kille i plugget brukar fråga om de inte ska låsa in sig på toaletten och sen komma ut och säga till alla att de älskar varandra.

- Nej, det ska vi *inte* säger jag då.

Hon berättar att hon får mycket beundrapost. Bland annat från en kille som hade sett Fucking Åmål och var jätte kär.

- Han skrev att han nästan tänkte begå självmord, typ. Lägg ner! Eller...jag menar ta det lugnt! säger hon och skakar på huvudet.
- Kanske har jag blivit lite mer självsäker efter filmen.., funderar hon.
- Man får ju så himla mycket uppmärksamhet.
- Ibland undrar jag om de som ser mig i verkligheten tänker "oj, vad ful hon är!" eftersom jag inte brukar gå omkring sminkad eller klädd i små kjolar som i filmen.

Vad gör du helst när du inte går i skolan?

- Nu har jag nyligen fått en massa böcker som jag kan läsa. Dessutom har jag fått ungefär 4000 skivor av min syrra som jag ska lyssna på. Bland annat en punkband heter "Dom lyckliga kompisarna". Fast det här lät ju inte kul, säger hon när hon har tänkt efter ett tag.
- Jag går ut en hel del också, fast bara på helgerna alltså. Alexandra berättar att hon blev bjuden till Café Opera en kväll, men hon gick inte.
- Jag gick med en kompis till Wallmans Salonger istället och skrattar åt töntiga gubbar och deras parfymerade fruar som följde efter dom och kollade på vad dom hittade på.

Vilka är din bra och dåliga egenskaper?

- Dåliga är att jag är hysterisk. Jag biter tillexempel på naglarna av mig före ett prov. Jag är dålig på att lyssna, jag gillar att prata mer själv. Jag är snäll. Fast jag är ganska elak ibland, när jag inte orkar vara snäll. Jag är smart. Eller... fast inte alltid. En bar sak är att jag inte bara accepterar saker, utan ifrågasätter allt.

Någon du beundrar?

- Erica Carlsson, som spelar min syster i Fucking Åmål.

Är hon lika snäll som hon var i filmen?

- Ja, nästan snällare! Det är det man blir så förvånad över.

När jag frågar Alexandra vad hon gillar systrarna Graaf som kvinnliga förebilder så blir det hon irriterad eftersom så många frågar henne vad hon tycker om just dom.

- Jag skiter i dom, dom är ganska ointressanta! Dom är ju inga kvinnliga förebilder. Jag hoppas inte det i alla fall. Man måste ta ett steg bakåt och försöka se orsaken till varför saker och ting är som de är istället, och alltid tänka efter varför man gör det man gör.

- Fast igår när jag använde ansiktsvatten tänkte jag "jaha! Jag är manipulerad!" Men det hjälper ju inte att bomba porrbilar och sånt ändå. Jag menar, om man ser hela problemet som om det vore en människa, så är det bara som att klippa naglarna om man bombar en porrklubbsbil. Man måste gå djupare än så.